

معماری سبز، گامی جهت توسعه معماری پایدار

محمد صالح محمدی^{1*}، سید یوسف هاشمی²، سعیده پایه قزوینی³، ثمین کاظم تاش⁴، فاطمه کلهر⁵

1- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، Saleh.mohamadi7731@gmail.com

2- عضو هیات علمی، دانشگاه فنی و حرفه‌ای، دانشکده فنی ملاحدرامسر، Sy_hashemi@yahoo.com

3- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، Saeideh2398@gmail.com

4- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، Saminkazemtash@gmail.com

5- دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر، @fkalhor74@gmail.com

چکیده

طراحی پایدار در عرصه معماری، شهرسازی یک سبک جدید مانده مدرنیسم با دیکانستراکشن نیست بلکه یک روش در تفکر طراح است. که اساس آن هماهنگی با طبیعت است. به هر شکل در طراحی پایدار ساختمان و شهر به مانده موجودات زنده در نظر گرفته می‌شوند، که غذا می‌خورند (مصرف سوخت)، ضایعات پس می‌دهند و دارای عمر می‌باشند، پیر می‌شوند و در نهایت می‌میرند. یعنی ساختمان نیز مانده سایر عناصر موجود در طبیعت دارای سه فرآیند: پیدایش، رشد، زوال می‌باشند و به عنوان جزئی از طبیعت باید در چارچوب آن باشد نه فراتر از آن و به سوی پایداری حرکت نماید. از آنجایی که معماری پایدار ارتباط تنگاتنگی با محیط و معماری سبز دارد، در این مقاله سعی شده است اصول معماری پایدار و معماری سبز به تصویر کشیده شود و در مجموع به سه عنصر راحتی، زیبایی و استواری با عنوان اصول و ساختار معماری پایدار دست یابیم.

واژه‌های کلیدی: هماهنگی با طبیعت، معماری سبز، طراحی و معماری پایدار.

1- مقدمه

اصلاح نگاه به طبیعت و در نتیجه تغییر رفتار انسان نسبت به آنکه منجر به تغییر فرهنگ مصرف خواهد شد، نه شرایط طبیعی و نه اجتماعی نمی‌توانند وضعیت‌های برتری نسبت به هم داشته باشند و یک فرآیند هم ساختی می‌بایست تشخیص داده شود و جست‌وجو گردد. در این مسیر به جای اینکه طبیعت را یک موجود مستقل و بیرونی به حساب آورد که باید ذخیره شود و یا مورد بهره برداری قرار گیرد، می‌بایست از راه‌های مختلف طبیعت را درک نمود و با آن ارتباط برقرار کرد. محیط زیست برای موجودات زنده حاصل مجموعه‌ای از تعادل‌هاست که برهم خوردن هر کدام از آن تعادل‌ها ضمانت دوام زندگی را تضعیف می‌کند. مشکلات زیست محیطی می‌توانند مسائل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مهمی را برای دولت‌ها ایجاد نماید. سلطه بر طبیعت و زیستن در دامان طبیعت، ذهن را به دنبال تطابق با طبیعت میکشاند و بیش از سی سال است که رابطه انسان با جهان طبیعی به دلیل رخ دادن طیف وسیعی از بحران‌های محیطی در درده مقوله‌های خاص و گاه آزردهنده درآمده است.

مهاجرت به شهر، پدیده‌ای اجتماعی است؛ که در همه‌ی شهرهای جهان اتفاق افتاده و باعث رویدادهای محوری در تاریخ بشر شده است (در سال 1900 بیشتر جمعیت جهان در روستاها زندگی میکردند و تنها 10% جمعیت در شهرها بودند). رشد بی سابقه